

Arrest

nr. 246 431 van 18 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 18 september 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 juni 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 september 2014 verklaarde de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris zich akkoord met de afgifte van een visum lang verblijf als student.

Op 29 oktober 2014 werd verzoeker in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 31 oktober 2015. Voormelde A-kaart werd vervolgens verlengd tot 31 oktober 2016.

Op 8 november 2016 besloot de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris dat de A-kaart van verzoeker niet mocht worden verlengd, zonder voorafgaand advies van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Na voorlegging van een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) werd de A-kaart van verzoeker achtereenvolgens nog verlengd tot 31 oktober 2017, 31 oktober 2018 en uiteindelijk tot 31 oktober 2019.

Op 31 oktober 2019 verstreek de geldigheidsduur van de laatste A-kaart van de verzoekende partij.

Op 25 juni 2020, met kennisgeving op 19 augustus 2020, nam de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister een beslissing houdende het beëindigen van het verblijf en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit zijn respectievelijk de eerste en de tweede bestreden beslissing en luiden gezamenlijk als volgt:

“(…)

Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Gelet op het facultatief advies met betrekking tot de studievoortgang van de student van de HOGent overgemaakt op 22/10/2019

*Overwegende dat de genaamde D. B.
geboren te V. op (in) 04.02.1994,
van Servië nationaliteit,
verblijvende te (...),
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren*

REDEN VAN BESLISSING

Artikel 61 §1,1° van de Vreemdelingenwet : De minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer hij rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt

en

Artikel 103/2,5° van het KB van 08.10.1981

Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 68 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer.

5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk vijf of zes jaar van zijn studie.

Overwegende dat betrokkene sinds 02.09 2014 gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur voor studies op basis van artikel 58 van de wet van 15/12/80 om studies Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: elektromechanica aan te vatten aan de universiteit Gent ;

Overwegende dat betrokkene tijdens het academiejaar 2014-2015 slechts 9 credits behaalde. Tijdens het academiejaar 2015-2016 behaalde hg geen enkel credit voor de opleiding Bachelor of Science in de industriële wetenschappen aan de Universiteit Gent waardoor hem een verdere inschrijving voor deze studies geweigerd werd;

Overwegende dat betrokkene vanaf academiejaar 2016-2017 zijn studies verder zette aan de HoGent voor een Bachelor in de electromechanica (180 studiepunten in totaal),

Overwegende dat betrokkene in 2016-2017 maar 29 credits behaalde van de 60 en in 2017-2018 23 credits van de 43;

Overwegende dat de school de betrokkene niet meer kon inschrijven voor deze opleiding aangezien hij niet voldeed aan de voorwaarden voor studievoortgang, maar dat betrokkene na beroep blijkbaar toch nog een inschrijvingsattest kon bemachtigen voor deze opleiding

Overwegende dal betrokkene voor academiejaar 2018-2019 maar 18 credits behaalde van de 40 opgenomen credits en uit het facultatief advies met betrekking tot de studievoortgang van de student dd 22/10/2019 blijkt dat de student een verdere inschrijving voor de opleiding Bachelor in de electromechanica definitief werd geweigerd

Overwegende dat betrokkene nu een inschrijvingsattest overmaakt voor het academiejaar 2019-2020 aan de Hogent voor de opleiding graduaat m de elektromechanische systemen;

Overwegende dat hij dus na 5 jaar studies geen bachelordiploma heeft kunnen behalen

Overwegende dat de A kaart is verstreken sinds 31.10.2019

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de banden met het thuisland te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat zijn gezondheidstoestand, gezins- en familielevens een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

*In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending van:

*"artikel 61, §1,1° van de Vreemdelingenwet
Schending artikel 74/13 en 74/14 Vreemdelingenwet
Schending van artikel 103/2 van het KB van 8 oktober 1981
Schending materiële motiveringsplicht
Schending zorgvuldigheidsbeginsel"*

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

"II.1.1. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

II.1.2. Verwerende partij stelt dat het verblijf van verzoekende partij van ondertussen meer dan 6 jaar niet meer verlengd zou moeten worden gezien zij nog geen bachelor diploma behaalde:

(...)

Verzoekende partij meent dat verwerende partij artikel 61, §1,tweede en derde lid van de vreemdelingenwet ipso artikel 103/2 van het KB van 08.10.1981 schendt.

Artikel 61, §1 luidt als volgt: (eigen onderlijning)

Art61_<W 1996-07-15/33, art. 49, 012; Inwerkingtreding : 17-01-1997> § 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert;

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aan meldt voor de examens.

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1 °, kan worden toegepast.

Artikel 103/2 van het KB van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

Art. 103.2.11 § 1. Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:

1° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde;

2° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde;

3° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding te volgen en hij na zijn vierde jaar van de studie niet minstens 135 credits behaalde;

4° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaatsopleiding van 90 of 120 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk drie of vier jaar van zijn studie;

5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk vijf of zes jaar van zijn studie;

6° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een voortgezette bacheloropleiding ("bachelor na bachelor") van 60 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na twee jaar van zijn studie;

7° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding, al dan niet gecombineerd met een schakel- of voorbereidingsprogramma te volgen, en hij na het tweede jaar van zijn studie niet minstens 60 credits behaalde;

8° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding, al dan niet gecombineerd met een schakel- of voorbereidingsprogramma te volgen, en hij na het derde jaar van zijn studie niet minstens 120 credits behaalde;

9° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding van 60, 120 of 180 studiepunten te volgen, en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk twee, drie of vier jaar van zijn studie.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, moeten de termen graduaat, bachelor, master, voorbereidings- en schakelprogramma, credits en studiepunten, begrepen worden conform de decreten van de bevoegde Gemeenschap betreffende de regeling van het hoger onderwijs.

Voor de toepassing van het eerste lid, punt 9°, in het geval een masteropleiding gepaard gaat met een schakelprogramma of voorbereidingsprogramma vanaf 30 studiepunten, wordt de termijn waarbinnen zijn verblijf kan worden beëindigd verlengd met één extra studiejaar.

§ 2. Voor de toepassing van het eerste paragraaf, wordt voor de beoordeling van het aantal credits enkel rekening gehouden met:

1° de credits verworven in de huidige opleiding;

2° de behaalde credits uit voorafgaande opleidingen waarvoor in de huidige opleiding een vrijstelling werd verleend.

Er wordt eveneens rekening gehouden met de bindende studievoorwaarden, opgelegd door de instelling van hoger onderwijs en waarvan de student of de onderwijsinstelling geldig het bewijs kan leveren.

§ 3. De Minister of zijn gemachtigde kan aan de student of aan de onderwijsinstelling bij welke de student is of was ingeschreven, alle informatie of documenten vragen die nuttig zijn voor de toepassing van dit artikel.]

Verzoekende partij meent dat verwerende partij te snel en onzorgvuldig tot intrekking van haar verblijfsrecht in overgegaan. Artikel 61 §1 van de vreemdelingenwet stelt eerstens dat de minister KAN overgaan tot intrekking van het verblijfsrecht. Aldus is het geenszins een verplichting doch komt het aan de discretionaire bevoegdheid van de minister toe om zulks al dan niet te doen.

In dat geval dient de Minister ook omstandig te motiveren en aan te geven waarom zij meent zulks te moeten doen. Immers, artikel 61, §1 stelt dat moet worden aangetoond dat verzoekende partij haar studies op overdreven wijze verlegt- quod non in casu.

Verzoekende partij ontkent niet dat zij verschillende richtingen heeft geprobeerd, maar dat sommige iets te hoog gegrepen bleken. Echter, zij is bijzonder leergierig en gaf nooit op.

Thans lijkt zij haar richting gevonden te hebben, namelijk een opleiding in de elektromechanische systemen aan de Hogeschool van Gent. Hiervan maakte zij eveneens het inschrijvingsattest over aan verwerende partij wat ook niet ontkend wordt door verwerende partij.

Zoals blijkt uit haar huidige resultaten, is zij geslaagd voor al haar examens, bij haar tweede examenkans:

(...)

Verzoekende partij moest aldus nog 48 studiepunten behalen - waarvan 24 studiepunten door stage - om haar bachelor diploma te bekomen.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de meest recente resultaten van verzoekende partij en heeft te snel beslist om haar verblijf niet langer te verlengen, wat een manifeste schending inhoudt van de materiële motiveringsplicht alsook artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet en artikel 103/2 van het KB van 8 oktober 1981.

Verzoekende partij meent dan ook dat de haar verblijf ten onrechte niet werd verlengd en er ten onrechte niet werd afgewacht hoe zij zou scoren in tweede zit...

II.1.3. Verzoekende partij meent eveneens dat de thans bestreden beslissing onvoldoende rekening heeft gehouden met de specifieke situatie in het dossier van verzoekende partij en is van mening dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

Art. 74/13. p- Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]

Zo is verzoekende partij meer dan 5 jaar legaal in België, gaat zij hier naar school, heeft zij bijna een bachelor diploma op zak en kent niets anders meer dan de Belgische samenleving. Haar volledig sociaal netwerk bevindt zich thans in België.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de specifieke omstandigheden in het dossier van verzoekende partij, zoals nochtans bepaald wordt in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij is dan ook mening dat verwerende partij de artikelen 74/13, 74/14 van de Vreemdelingenrecht, de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 61,§1 van de Vreemdelingenwet en artikel 103/2 van het KB van 8 oktober 1981.”

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

De beginselen van behoorlijk bestuur die verzoeker geschonden acht, worden onderzocht in het licht van de bepalingen van de eveneens geschonden geachte artikelen 58 en 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 58 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Artikel 61 van de Vreemdelingenwet luidt verder als volgt:

“§ 1 De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert;

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens.

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop

van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1°, kan worden toegepast.

§ 2 De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

2° wanneer hij geen bewijs meer aanbrengt dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt;

3° wanneer hij zelf of een lid van zijn gezin bedoeld in artikel 10bis, § 1, dat met hem samenleeft, financiële steun genoten heeft, verleend door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan het totaalbedrag, berekend over een periode van twaalf maanden die voorafgaan aan de maand waarin het bevel om het grondgebied te verlaten genomen wordt, meer dan het drievoudige bedraagt van het maandelijks bedrag van het bestaansminimum, vastgesteld overeenkomstig artikel 2, § 1, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum en voor zover die hulp niet werd terugbetaald binnen zes maanden na de uitkering van de laatste maandelijksse hulp.

§ 3 Al naargelang van het geval kan de Minister of zijn gemachtigde, onder dezelfde voorwaarden een bevel geven om het grondgebied te verlaten aan de leden van het gezin van de student wier machtiging tot verblijf beperkt is tot de duur van diens studies.

In al de gevallen vermeldt het bevel om het grondgebied te verlaten welke paragraaf werd toegepast.”

Artikel 103/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt:

“§ 1

Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:

(...)

5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk vijf of zes jaar van zijn studie;

(...)”

In dit geval blijkt uit de bestreden beslissingen dat verzoekers aanvraag tot hernieuwing van de A-kaart als student niet wordt ingewilligd om reden van het niet slagen van de gevolgde opleiding gedurende meer dan vijf jaar, waarbij de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister gebruik maakte van de toepassing van artikel 103/2, 5°, van het Vreemdelingenbesluit. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat de motivering op dat punt faalt.

Dit blijkt tevens uit de volgende motieven die steun vinden in het administratief dossier:

“Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 68 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer.

5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk vijf of zes jaar van zijn studie.

Overwegende dat betrokkene sinds 02.09 2014 gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur voor studies op basis van artikel 58 van de wet van 15/12/80 om studies Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: elektromechanica aan te vatten aan de universiteit Gent ;

Overwegende dat betrokkene tijdens het academiejaar 2014-2015 slechts 9 credits behaalde. Tijdens het academiejaar 2015-2016 behaalde hg geen enkel credit voor de opleiding Bachelor of Science in de industriële wetenschappen aan de Universiteit Gent waardoor hem een verdere inschrijving voor deze studies geweigerd werd;

Overwegende dat betrokkene vanaf academiejaar 2016-2017 zijn studies verder zette aan de HoGent voor een Bachelor in de electromechanica (180 studiepunten in totaal),

Overwegende dat betrokkene in 2016-2017 maar 29 credits behaalde van de 60 en in 2017-2018 23 credits van de 43;

Overwegende dat de school de betrokkene niet meer kon inschrijven voor deze opleiding aangezien hij niet voldeed aan de voorwaarden voor studievoortgang, maar dat betrokkene na beroep blijkbaar toch nog een inschrijvingsattest kon bemachtigen voor deze opleiding

Overwegende dal betrokkene voor academiejaar 2018-2019 maar 18 credits behaalde van de 40 opgenomen credits en uit het facultatief advies met betrekking tot de studievoortgang van de student dd 22/10/2019 blijkt dat de student een verdere inschrijving voor de opleiding Bachelor in de electromechanica definitief werd geweigerd

Overwegende dat betrokkene nu een inschrijvingsattest overmaakt voor het academiejaar 2019-2020 aan de Hogent voor de opleiding graduaat m de elektromechanische systemen;

Overwegende dat hij dus na 5 jaar studies geen bachelordiploma heeft kunnen behalen

Overwegende dat de A kaart is verstreken sinds 31.10.2019.”

Het gegeven dat hij thans zijn richting gevonden heeft, met name een opleiding in de elektromechanische systemen aan de Hogeschool te Gent, doet geen afbreuk aan de juiste vaststelling in de bestreden beslissingen dat verzoeker na vijf of zes jaren studie, de bacheloropleiding niet leidde tot het slagen van de gevolgde opleiding. Uit het administratief dossier blijkt overduidelijk dat verzoeker niet de nodige creditpunten haalde. Het document van de Hogeschool dat verzoeker *inscant* in het middel, doet aan het voorgaande geen afbreuk want deze gegevens dateren van na het nemen van de bestreden beslissingen. Uit de geciteerde wettelijke bepalingen blijkt overigens dat het de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister toekomt de resultaten na te gaan na vijf jaren studie en niet hoeft rekening te houden met de studiejaren nadien. Verzoeker kan de verwerende partij niet verwijten dat zij de bestreden beslissingen te snel nam.

De volgende opmerking in de nota met opmerkingen is correct:

“Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij voor de eerste maal in het academiejaar 2014-2015 gemachtigd werd tot een verblijf van beperkte duur met het oog op het volgen van universitaire studies.

Door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie wordt in de bestreden beslissing evenwel opgemerkt dat de verzoekende partij in de eerste twee studiejaren nauwelijks of geen credits behaalde, waardoor een verdere inschrijving aan de Universiteit Gent geweigerd werd.

Vervolgens blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in de stukken van het administratief dossier, dat de verzoekende partij zich voor het academiejaar 2016-2017 inschreef aan de Hogeschool Gent (HoGent) voor een Bachelor in de electromechanica.

Andermaal diende evenwel te worden vastgesteld dat de verzoekende partij gedurende twee academiejaren in deze nieuwe studierichting weinig of geen credits heeft behaald, zodat de verzoekende partij voor het academiejaar 2018-2019 aanvankelijk niet meer kon worden ingeschreven aan de HoGent, dit bij gebrek aan voldoende studievoortgang.

Uiteindelijk slaagde de verzoekende partij er in om zich alsnog te doen inschrijven voor een nieuw academiejaar 2018-2019 in de opleiding Bachelor in de electromechanica, waarna ook dit derde studiejaar in de betrokken richting uitdraaide op een heel beperkt aantal behaalde credits.

De verdere inschrijving voor de opleiding Bachelor in de electromechanica werd vervolgens definitief geweigerd aan de verzoekende partij, wegens de zeer gebrekkige studievoortgang.”

2.3. Verzoeker verwijt de bestreden beslissingen geen advies in te winnen bij de instelling waar hij het vorige jaar was ingeschreven.

Uit het administratief dossier blijkt dat de instelling aan de Dienst Vreemdelingenzaken liet weten dat de verdere inschrijving voor de opleiding 'Bachelor in de elektromechanica' definitief werd geweigerd aan de verzoekende partij, wegens de zeer gebrekkige studievoortgang.

Dergelijke mededeling is te beschouwen als een advies van de instelling, zoals bedoeld in artikel 61, §1, 3°, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg mist deze grief feitelijke grondslag.

2.4. Verzoeker meent dat de artikelen 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet zijn geschonden en dat onvoldoende rekening is gehouden met zijn specifieke situatie.

Verzoeker stelt concreet: *“Zo is verzoekende partij meer dan 5 jaar legaal in België, gaat zij hier naar school, heeft zij bijna een bachelor diploma op zak en kent niets anders meer dan de Belgische samenleving. Haar volledig sociaal netwerk bevindt zich thans in België.”*

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

De tweede bestreden beslissing heeft wel rekening gehouden met de “specifieke” omstandigheden van verzoeker. Dit blijkt uit de volgende motieven:

“Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de banden met het thuisland te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat zijn gezondheidstoestand, gezins- en familieleven een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.”

De Raad acht het kennelijk redelijk te oordelen dat de duur van het verblijf (meer dan vijf jaar legaal verblijf) niet van aard is om de tweede bestreden beslissing niet te nemen. Het “bijna” behalen van een bachelorsdiploma, na meer dan vijf jaar, doet hieraan geen afbreuk; de bewering dat verzoeker niets anders meer kent dan de Belgische samenleving, en dat zijn gans sociale netwerk zich in België bevindt, evenmin.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vereist een onderzoek naar het hoger belang van het kind, het familie- en gezinsleven en naar de gezondheidstoestand. Uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet blijkt een onderzoeksplicht, geen motiveringsplicht. Uit een nota die dateert van voor het nemen van de bestreden beslissingen (voorstel tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten) blijkt dat een onderzoek is gevoerd naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Zo merkt deze nota op dat verzoeker alleenstaand is. Verzoeker houdt niet voor dat hij een kind heeft. Hij beroept zich niet op een gezinsleven en houdt evenmin voor dat hij gezondheidsproblemen heeft. Verzoeker maakt de schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Verzoeker beroept zich tevens op de schending van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

“§ 1.

De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten.

Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn.

Zo nodig, kan deze termijn worden verlengd om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn situatie, zoals de duur van het verblijf, het bestaan van schoolgaande kinderen, het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek en andere familiale en sociale banden, indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de termijn van vrijwillig vertrek is verlengd.

§ 2.

Zolang de termijn voor vrijwillig vertrek loopt, is de onderdaan van een derde land beschermd tegen gedwongen verwijdering.

Om het risico op onderduiken tijdens deze termijn te vermijden, kan de onderdaan van een derde land worden verplicht tot het vervullen van preventieve maatregelen.

De Koning bepaalt deze maatregelen, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3.

Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien:

1° er een risico op onderduiken bestaat, of;

2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of;

3° de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid, of;

4° (opgeheven)

5° het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21, of;

6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.

In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn."

Verzoeker laat na uiteen te zetten op welke wijze hij deze bepaling geschonden acht. Volgens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen ter ondersteuning van het beroep bevatten. Een middel moet een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel hebben. Het moet de wijze waarop die rechtsregel wordt geschonden, omschrijven (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). Dergelijke omschrijving ontbreekt temeer de bestreden beslissingen een termijn van dertig dagen voorzien voor de vrijwillige uitvoering. Dit onderdeel is onontvankelijk.

2.5. De Raad besluit dat de verwerende partij niet onzorgvuldig heeft gehandeld en een juiste feitenvinding verrichte met een correcte beoordeling. De motieven van de bestreden beslissingen zijn niet kennelijk onredelijk.

Bijgevolg maakt verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 61 en 74/13 van de Vreemdelingenwet en van artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit niet aannemelijk.

Het enig middel is, zo ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN